

[Munch-Petersen.]

nu faar vise sig —, og dernæst er det et første Skridt hen imod at erstatte Pengeydelse til kriseramte Personer med Naturalieydelse. Derfor er det et Lovforslag, som Arbejderne absolut maa være paa Vagt overfor og ikke kan være for.

Socialministeren (Steincke): Man har fra næsten samtlige ærede Ordføreres Side ved Behandlingen af dette Lovforslag været inde paa Principperne for offentlig Hjælp. Jeg skal herom sige, at jeg i saa Henseende, hvis jeg stod frit, nærer samme Grundopfattelse som den, der kom til Orde gennem Udtalelserne fra de ærede Ordførere for Retsforbundet og det kommunistiske Parti. Det er, ikke mindst fra et Arbejdersynspunkt, indlysende, at det, man først og fremmest maa kræve, er Arbejde; er det ikke muligt at fremskaffe Arbejde, ja, saa maa man kræve Arbejdsløshedsunderstøttelse i den Form, at de paagældende i størst mulig Grad selv kommer til at administrere denne Understøttelse. Dette har altid været min Opfattelse, og denne Opfattelse har jeg ogsaa gjort gældende ved Behandling af Vinterhjælpen, under hvilken Forhandling dette Spørgsmaal oprindeligt blev inddraget.

Men jeg har jo maattet gøre to Tilføjelser, en af politisk og en af saglig Karakter: at hvis den nuværende Regering, som ikke har Flertallet i mere end det ene af Rigsdagens Ting, vil være sikker paa for Tiden at kunne hjælpe de arbejdsløse, saa maa den selvfølgelig til en vis Grad bøje sig for Synspunkter, der gøres gældende fra Oppositionens Side, det er indlysende; hvis vi ikke gør det, faar vi ikke de Lovforslag, vi har fremsat, vedtaget. Det ved de ærede Medlemmer af Retsforbundet og det kommunistiske Parti jo saare godt. Regeringen kan ikke, naar den ikke har Flertal i begge Rigsdagens Ting, faa gennemført principielle Forslag. Altsaa, det er en politisk Nødvendighed at vise et vist Hensyn til et eller flere af de Partier, hvis Medvirken er nødvendig, for at Forslagenes skal kunne ophøjes til Lov.

Dette Hensyn vil det blive lettere at vise i en Krisetid som den nuværende, hvor den oprindelige Fremgangsmaade, som man helst saa anvendt: altid at udbetale kontant Understøttelse, naar der ikke kan skaffes Arbejde, hvor denne Fremgangsmaade i flere og flere Kommuner volder Vanskeligheder paa Grund af Kommunernes daarlige finansielle Stilling, paa Grund af Hjælpekassernes daarlige Stilling.

Derfor er det naturligt, at Forholdene,

naar de former sig som nu, sagligt og politisk kan føre til et Forlig paa det Grundlag, her foreligger: at Hovedsummen af Vinterhjælpen uddeles i Form af Penge, men at man sikrer en vis Del af de til Raadighed staaende Midler gennem Fordeling af Naturalier. Det er, hvad jeg har at sige til de ærede Ordførere om dette Principspørgsmaal; de er jo alle klar over, at saaledes er Stillingen.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, om jeg ikke kunde gøre nærmere Rede for de Bestemmelser, det ifølge § 2, 1ste Stykke, var overladt Socialministeren at træffe til Ordningens Gennemførelse. Det gør man jo egentlig nødig, før man har udarbejdet saadanne Bestemmelser, og man udarbejder jo ikke saadanne Bestemmelser, før man er nogenlunde klar over, hvorvidt det Lovforslag, man har fremsat, bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt. Før dette er Tilfældet, foretager man jo nok forskellige Underhaandsundersøgelser og -forhandlinger, men man foretager ikke den endelige Redaktion af det Cirkulære, der udsendes fra Socialministeriet, og derfor at gøre Rede for disse nærmere Bestemmelser paa dette Tidspunkt er i Virkeligheden det samme som at paastaa, at jeg vil kunne overse paa Forhaand alle de Tvivlsspørgsmaal eller Vanskeligheder, der kan komme frem.

Det Ønske vil jeg derfor bede den ærede Ordfører for Venstre frafalde, i hvert Fald i Enkeltheder. Men hvis han i øvrigt vil se paa Forslaget, hvad han jo har gjort, og Bemærkningerne, som han har henvist til, vil han kunne se, at der ikke kan være større Omraader, hvor der kan være Tvivl med Hensyn til den nærmere Formulering af disse Bestemmelser.

Der er navnlig eet Punkt, som jeg antager den ærede Ordfører for Venstre har tænkt paa, og som jeg vil lægge Vægt paa ved Udfærdigelsen af disse Bestemmelser. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Venstre faar Ret paa det Punkt — det vil jeg ogsaa sige til Retsforbundet, der jo betragter dette Forslag som en Tvangsfodring af de arbejdsløse med Lig; det er nu lidt voldsomt at udtrykke det. Jeg tror, det vil blive forholdsvis faa, i hvert Fald af de større Kommuner, der vil blive i Stand til at anvende anden Fremgangsmaade end den at overlade de paagældende kriseramte Personer selv at købe den dem tildelte Ration Oksekød. Her tænker jeg i hvert Fald paa at lade de Kort, der i saa Henseende vil komme til at gælde, lyde paa et bestemt Beløb i Penge som den Form,